USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: M. Ch.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2006, č. j. 46 Az 90/2005 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Praze byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 11. 2005, č. j. OAM - 1566/VL - 10 - P07 - 2005, kterým žalobci nebyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) udělen azyl a současně bylo rozhodnuto, že na cizince se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Praze kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením č. j. 46 Az 90/2005 - 32 ze dne 22. 5. 2006 byl stěžovatel vyzván, aby doložil vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro účely posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Pokus o doručení usnesení byl neúspěšný, a to i přesto, že soud doručoval na adresu uvedenou samotným stěžovatelem pro doručování v kasační stížnosti. Zásilka se vrátila s vyznačením vady nedostatečné adresy. Soud se pokusil o zjištění pobytu stěžovatele v evidenci Ministerstva vnitra, avšak pokus o doručování na takto zjištěnou adresu byl rovněž neúspěšný. Z tohoto důvodu ustanovil soud usnesením č. j. 46 Az 90/2005 - 41 ze dne 13. 10. 2006 stěžovateli opatrovníka - v daném případě opatrovnici - jakožto osobě neznámého pobytu (§ 29 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu). Následně usnesením č. j. 46 Az 90/2005 - 41 ze dne 24. 11. 2006 zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce soudem. Toto usnesení doručil soud

ustanovené opatrovnici. Následně soud opětovně vyzval stěžovatele k odstranění vady kasační stížnosti - nedostatku povinného zastoupení advokátem. Současně byl stěžovatel upozorněn na důsledky neodstranění této vady. Výzva byla doručována jak ustanovené opatrovnici, tak nad rámec nezbytného i zástupci stěžovatele zplnomocněnému pro převzetí rozsudku, usnesení o zastavení řízení, nebo vyzvednutí potvrzení o probíhajícím řízení. Protože toto usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 90/2005 - 50 ze dne 4. 12. 2006 zůstalo ze strany stěžovatele i ustanovené opatrovnice bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupoval stěžovatel v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Ostatně sám o toto zastoupení požádal. Protože mu však zástupce ustanoven nebyl, a stěžovatel ani jinak neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti. Přitom nutno uvést, že stěžovatel byl výslovně upozorněn na následek neodstranění tohoto nedostatku v usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 46 Az 90/2005 - 50 ze dne 4. 12. 2006, jakož i ve výzvě, kterou Nejvyšší správní soud z procesní opatrnosti učinil ještě jednou na adresu uvedenou na obálce, v níž byla podána kasační stížnost (adresa není zcela totožná s adresou udanou stěžovatelem v kasační stížnosti). Stěžovatel však nereagoval ani na tuto poslední výzvu (která mu byla doručena náhradním doručením) a doklad o zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti nedoložil. Bylo proto rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu